Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΘΕΜΑ

Δὲν ἔχουν γνωσθῆ ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς συνομιλίας Ντάλλες—Ἀβέρωφ. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ στάσις δὲν εἶναι καὶ τόσον δυσμενὴς διὰ τὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις, ὅσον ἀρχικῶς ἐνεφανίζετο. Πάντως, βέβαιον φαίνεται μᾶλλον, ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ὑπερψηφίσῃ τοὐλάχιστον εἰς τὸ θέμα τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἑλληνικῆς προτάσεως ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Ἀγὼν μεγάλος θὰ διεξαχθῇ βεβαίως, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως. Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι, καὶ κατ' αὐτήν, ἡ στάσις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ὑπαγορευθῇ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας ποὺ διεξήγαγον μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΤΙΤΟ

Ἡ ἀπάντησις τοῦ στρατάρχου Τίτο εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Ρουμάνου Πρωθυπουργοῦ στηρίζεται εἰς τὰς παλαιὰς καὶ γνωστὰς ἀπόψεις τῆς γιουγκοσλαβικῆς πολιτικῆς ὑπὲρ τῆς εὐρείας συνεργασίας μεταξὺ γειτονικῶν χωρῶν διαφορετικῶν κοινωνικῶν συστημάτων. Ὁ ἡγέτης τῆς Γιουγκοσλαβίας οὐδέποτε ἐθεώρησεν ὡς κλειστὸν ὀργανισμὸν τὸ τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον. Κατὰ καιρούς, ἀκόμη καὶ τὴν ἐποχὴν ποὺ δὲν εἶχε καταδικασθῆ εἰς ἀδράνειαν ἡ τριμερὴς Βαλκανικὴ Συμμαχία, εἰδικώτερον μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀπὸ τὸ εἰς Ἄπω Ἀνατολὴν ταξίδιόν του, εἶχε συνηγορήσει ὑπὲρ εὐρειῶν συνεργασιῶν μὴ στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν προαγωγῆς τῆς θεωρίας τῆς «τρίτης δυνάμεως». Δὲν ἔπρεπε, συνεπῶς, νὰ ἐκπλήξῃ ἡ ἀπάντησίς του εἰς τὴν ρουμανικὴν πρότασιν. Ἄλλωστε ὁ ἡγέτης τῆς Γιουγκοσλαβίας δὲν υἱοθετεῖ καμμίαν συγκεκριμένην ἄποψιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν τεχνικὴν μορφὴν καὶ τὴν πολιτικὴν θέσιν τοῦ βαλκανικοῦ σχήματος, τὴν συγκρότησιν τοῦ ὁποίου εἰσηγεῖται ὁ Ρουμᾶνος Πρωθυπουργός. Υἱοθετεῖ τὴν πρότασιν περὶ μιᾶς διασκέψεως ἡ ὁποία θὰ παρεμέριζε τὰς ὑφισταμένας διαφορὰς μεταξὺ κρατῶν καὶ θὰ ἀνεζήτει τρόπον δημιουργίας δάσεων συνεργασίας εἰς ὅλους τοὺς ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν πλαισίων τομεῖς. Περὶ τοῦ ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἀπορριπτική, ὑπὸ γενικὴν ἔννοιαν, ἡ ἀπάντησις τοῦ στρατάρχου Τίτο, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν πολλαὶ ἀμφιβολίαι. Ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, δὲν εἶναι δικαιολογημένη ἡ προεξόφλησις τῆς οὐσιαστικῆς μεταβολῆς εἰς τὰς ἑλληνογιουγκοσλαβικὰς σχέσεις. Διότι ἡ σημερινὴ διαμόρφωσίς των ἐκπορεύεται ὄχι τόσον ἀπὸ τὴν ἀδρανοῦσαν ὀργανικῶς τριμερῆ Συμμαχίαν, ὅσον ἀπὸ τὴν ἀμοιβαίαν καλὴν θέλησιν καὶ τὴν διάθεσιν εἰλικρινοῦς καὶ ἀποδοτικῆς συνεργασίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν κοινῶν συμφερόντων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΡΙΤΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Τρίτον Πανεπιστήμιον δὲν ἐχρειάζετο καθόλου καὶ θεωροῦμεν εὐτύχημα ὅτι ἐγκατελείφθη χωρὶς πολλὰς συζητήσεις ἡ σκέψις. Νομίζομεν μάλιστα ὅτι ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶναι ἀντιθέτως ἡ ἀποσυμφόρησις καὶ τῶν δύο ὑπαρχόντων Πανεπιστημίων καὶ ἡ καθοδήγησις τῶν νέων Ἑλλήνων πρὸς τὰ πρακτικὰ ἐπαγγέλματα, τὰ ὁποῖα παρέχουν πολὺ θετικωτέρας ἐλπίδας, στοιχειωδῶς ἀνέτου ζωῆς. Καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ στρέψῃ ὅλας τὰς προσπαθείας ἡ Κυβέρνησις, θέτουσα τέρμα εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν πληθωρισμόν, καὶ τὴν μοιραίαν δημιουργίαν κοινωνικῶν προβλημάτων.

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΗΞΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΞ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Τὸ φαινόμενον τῆς ἐπανόδου πολλῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν ἐξ Αὐστραλίας, λόγῳ ἀδυναμίας νὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας εἶναι ἕνα θέμα ποὺ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς τὴν Κυβέρνησιν. Διότι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ μετανάστευσις τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς ὑπερποντίους χώρας γίνεται ὑπὸ τὰς ἐγγυήσεις τῆς Διακυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Μεταναστεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀντιπροσωπεύονται αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις. Αἱ Κυβερνήσεις δὲ αὐταὶ ἐπιτρέπουν τὴν μετανάστευσιν κατόπιν εἰδικῶν ἐρευνῶν ποὺ ἀφοροῦν τοὺς ἀναχωροῦντας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν ἐργασίας εἰς τὴν νέαν των πατρίδα. Ἐὰν ὅμως αὐτὰ ὅλα εἶναι ἀληθῆ, τότε οἱ ἐπιστρέψαντες μετανάστται θὰ ἦσαν ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀναχωροῦν ἰδίοις ἐξόδοις καὶ ὄχι μέσῳ τῆς Διακυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ εἰς αὐτὴν ὅμως τὴν περίπτωσιν, πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐκ τῶν προτέρων κατὰ πόσον ὑπάρχουν ἢ ὄχι ἐγγυήσεις ἐργασίας διὰ τοὺς μεταναστεύοντας, διὰ νὰ μὴ παρατηροῦνται τὰ φαινόμενα αὐτά. Ἄλλως, ἂς γίνῃ στενωτέρα ἡ συνεργασία τοῦ Κράτους καὶ τῆς Διακυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Μεταναστεύσεως.

Η ΑΥΓΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΔΗΜΙΩΝ

Μετὰ τὸν Γάλλο πρεσβευτὴ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας κ. Μωρὶς Φὼρ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησίς του παραμένει ἀλληλέγγυος μὲ τὴν Ἀγγλία καὶ τὴν Τουρκία στὸ Κυπριακὸ καὶ ἐπετέθη κατὰ τῶν Κυπρίων πατριωτῶν. Ἀλλὰ δὲν ἐχρειάζετο νὰ τὸ διακηρύξῃ ὁ κ. Φώρ. Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ δολοφόνοι τοῦ λαοῦ τῆς Ἀλγερίας εἶναι ἀλληλέγγυοι μὲ τοὺς δημίους τῆς Κύπρου καὶ τοὺς σφαγεῖς τῆς Ἀγκύρας. Τὸ αἷμα τῶν λαῶν, ποὺ καταδυναστεύουν καὶ δολοφονοῦν, ἑνώνει τοὺς ἀποικιστάς. Ζήτημα, βέβαια, τοῦ φιλελευθέρου γαλλικοῦ λαοῦ εἶναι νά... ξεφορτωθῇ τὸν κ. Φὼρ καὶ τοὺς ὁμοίους του, ποὺ ντροπιάζουν τὴν Γαλλία μὲ τὶς ἡρωϊκὲς ἐπαναστατικὲς καὶ δημοκρατικὲς παραδόσεις. Ἀλλὰ καὶ ζήτημα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι νὰ διώξῃ μιὰ ὥρα ἀρχίτερα τοὺς «ἀδελφοὺς ἐν ὅπλοις» τῶν κ.κ. Φώρ, Χάρντιγκ, Ντάλλες κ.λ.π. Ὀκτωβριανοὺς κομπάρσους τῆς ἀποικιακῆς συμμορίας τοῦ ΝΑΤΟ.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Τὸ ρόπαλο

Ἔχει βέβαια τὰ καλά της ἡ ἐξέλιξις, μερικὲς φορές, ὅμως μᾶς παρουσιάζει κι' ἀπρόοπτα ποὺ δὲν προμηνᾶνε τίποτε τὸ καλό. Ὅπως αὐτὸ ποὺ πληροφορούμεθα ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη. Ἡ Λ. Ἀφεντούλη, λέει ἡ ἀνταπόκρισις Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος, λογομαχήσασα εἰς Βέρροια μὲ τὸν σύζυγόν της Ἰωάννην, ἐτῶν 40, ἐπετέθη ἐναντίον του καὶ κρατοῦσα ρόπαλον τὸν ἐξυλοκόπησεν ἀγρίως, σὲ σημεῖον μάλιστα ποὺ ἐχρειάσθη νὰ τὸν μεταφέρουν ἀναίσθητο στὸ Νοσοκομεῖο.

Δὲν ἐνδιαφέρουν οἱ λόγοι ποὺ ἔφεραν τὴν ἀγριότητα στὴν Ἀφεντούλη καὶ τὸν ἄνδρα της στὸ Νοσοκομεῖο. Ἄλλο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρῃ. Ἡ κατάντια τῆς ἀνδρικῆς ὑπεροχῆς κι' ἀξιοπρεπείας. Τὸ ὅτι τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος τὸν ἀκολουθεῖ τὶς περισσότερες φορὲς ἡ ψυχρίνια μέσα στὰ ἀνδρόγυνα εἶναι κοινὸ μυστικό. Τόσο μάλιστα πού, γιὰ νὰ δικαιολογοῦμε τὴ κατάστασι καὶ νὰ σώζουμε τὰ προσχήματα, συνειθίσαμε νὰ λέμε πὼς αὐτὴ ἡ ψυχρίνια -εἶναι τὸ ἀπαραίτητο «ἀλατοπίπερο» τῆς συζυγικῆς εὐτυχίας. Ἔως τώρα ὅμως τὸ ξύλο τῆς γνώσεως ἢ τὸ ρόπαλο, ὅπως τὸ θέλει ἡ ἀνταπόκρισις, τὸ κρατοῦσε δικαιωματικὰ ὁ σύζυγος ποὺ ἀνήκει στὸ ἰσχυρὸ φῦλο καὶ ποὺ μ' αὐτὸ συνεπλήρωνε τὰ ἐπιχειρήματά του κι' ἐπέβαλε τὶς ἀπόψεις του σ' το δύστροπο κι' ἀσθενὲς ἡμισύ του. Κι' ἐπὶ πλέον ἔσωζε μ' αὐτὸ τὸ μέσο τὴν ἀνδρικὴ ὑπεροχή του κι' ἀξιοπρέπειαι.

Σκληρὸ βέβαια κι' ἀπρόσφορο αὐτὸ τὸ μέσον τῆς ὑποταγῆς ἀλλ' ἂς μὴ λησμονᾶμε πὼς τὸ δίκηο τοῦ ἰσχυροτέρου ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα ἀκόμα νὰ κυβερνᾶ καὶ φρονιμεύῃ ὄχι μονάχα τὰ ἀνδρόγυνα ἀλλ' ἀκόκα καὶ τὰ κράτη, ποὺ δέχονται καὶ τοῦτα καὶ κεῖνα ἀδιαμαρτύρητα αὐτὴ τὴ δυναμικὴ λύσι τῶν διαφορῶν τους.

Πῶς τώρα αὐτὸς ὁ εὐλογημένος, ὁ κ. Ἰ. Ἀφεντούλης ποὺ δὲν ἦταν μάλιστα οὔτε μικρὸς οὔτε μεγάλος—40 ἐτῶν εἶπαμε—ἄφισε νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὰ χέρια του τὸ ρόπαλο καὶ νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῆς γυναίκας του—καὶ στὶς πλάτες τὶς δικές του—εἶναι κάπως δυσεξήγητο.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

ΜΙΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΜΗΤΕΡΑ ΕΠΑΝΕΥΡΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ 2 1)2 ΧΡΟΝΙΑ

ΕΙΧΕ ΧΑΘΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Τοπικὴ ἐφημερὶς τῆς Ταγκανίκας δημοσιεύει τὴν δραματικὴν ἱστορίαν μιᾶς Ἑλληνίδος μητέρας ἡ ὁποία ἐπανεῦρε τὸ παιδί της ἡλικίας ἕξη ἐτῶν, τὸ ὁποῖον εἶχε χάσει εἰς τὴν ζούγκλα ἐπὶ δυόμισυ ἔτη. Ἡ ἐν λόγῳ Ἑλληνὶς ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα τῆς ὁποίας «διεσώθη» μόνον τὸ Μαρία, ἦτο σύζυγος ἑνὸς Γάλλου μηχανικοῦ ὁ ὁποῖος πρὸ τριετίας εἶχε τὴν τραγικὴν τύχην νὰ πνιγῇ εἰς λασπώδη περιοχὴν τῆς ζούγκλας ὅταν τὸ μονόξυλό του ἀνετράπη καθ' ἣν στιγμὴν ἠσχολεῖτο μὲ τὴν χαρτογράφησιν τῆς περιοχῆς.

Ἡ Μαρία πρὸ δυόμισυ ἐτῶν διήρχετο τὴν περιφέρειαν Σαραττὸν τῆς Ταγκανίκας, ἐπιστρέφουσα λίγους μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της εἰς πόλιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐσκόπευε νὰ ἀναχωρήσῃ δι' Ἀθήνας. Ἀλλὰ ἕνα βράδυ τὸ καραβάνι της συνήντησε μεγάλην κακοκαιρίαν καὶ καταρρακτώδης βροχὴ παρέσυρε τὰς σκηνὰς τῆς κατασκηνώσεώς των.

Ἡ κακοκαιρία ἐδημιούργησε τόσην σύγχυσιν, ὥστε ἡ Μαρία δὲν ἐπρόλαβε νὰ προασπίσῃ τὸ μικρὸ της παιδὶ τὸ ὁποῖον εἶδε μὲ φρίκην νὰ παρασύρουν νὰ νερὰ καὶ νὰ χάνεται μέσα εἰς τὸ σκοτάδι...

Ἔκτοτε ἡ τραγικὴ Ἑλληνίδα μητέρα ἡ ὁποία τόσο σκληρὰ εἶχε πληγῆ ἀπὸ τὸν «Θεὸν τῆς ζούγκλας» δὲν ἐνοοῦσε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ταγκανίκα ὅπως εἶχε σχεδιάσει. Προτίμησε νὰ μείνῃ ἐκεῖ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ ξαναύρῃ τὸ παιδί της ποὺ εἶχε χαθῆ ὑπὸ τόσον τραγικὰς συνθήκας.

Τὸν περασμένο μῆνα ἕνα καραβάνι ἐμπόρου διασχίζοντας τὴν περιφέρειαν Σαραττόν, ἀντελήφθη μιὰ ὁμάδα μαύρων τῆς φυλῆς Ζαζούα, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἕνα μικρὸ παιδὶ τὸ ὁποῖον ἦτο λευκό.

Ὅταν ὁ ἔμπορος ἔφθασεν εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν ὅπου ὑπῆρχε ἐκπρόσωπος ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, κατήγγειλε τὸ γεγονός.

Τὴν ἑπομένην ἐσχηματίσθη μία ὁμάδα ἐξερευνητῶν ἡ ὁποία ἐξεκίνησε διὰ τὴν περιφέρειαν Σαραττόν. Ἐχρειάσθη τριῶν ἡμερῶν ἔρευνα διὰ νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ φυλὴ τῶν Ζαζούα στρατοπεδευμένη κοντὰ εἰς ἕνα ποταμόν.

Συμφώνως μὲ τὸ ἔθιμο ἕνας «ἱερὸς ἀπεσταλμένος» φέροντας λευκὸν χιτῶνα, καὶ κρατῶντας εἰς τὸ χέρι του κόκκινον μανδήλι, μετέβη πρὸς συνομιλίαν μὲ τοὺς Ζαζούα ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἐζήτησε τὴν παράδοσιν τοῦ μικροῦ λευκοῦ...

Οἱ Ζαζούα δὲν ἠρνήθησαν τὴν παράδοσιν τοῦ μικροῦ παιδιοῦ προέβαλαν μόνον τὴν ἀπαίτησιν νὰ πληρωθῇ ἡ ἐπὶ δυόμισυ ἔτη διατροφή του. Ἡ πληρωμὴ ἐπραγματοποιήθη τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ μετὰ πέντε ἡμερῶν διαδρομὴν πρὸς τὰ ὀπίσω, ἔγινε ἡ συγκινητικὴ συνάντησις τοῦ μικροῦ παιδιοῦ μὲ τὴν μητέρα του.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Ἐπετεύχθη διακοπὴ κυκλοφορίας τοῦ αἵματος ἐπὶ 15 λεπτὰ δι' ἐγχείρησιν εἰς τὴν καρδίαν

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

ΣΙΚΑΓΟΝ. Ὁ Δρ. Καζοῦμι Ταγκοῦκι, Ἰάπων χειρουργος, ἀνεκοίνωσεν, ἐνώπιον τοῦ 22ου ἐτησίου συνεδρίου τῶν Ἀμερικανῶν καὶ Καναδῶν χειρούργων, ὅτι ἐφήρμοσε νέαν τακτικὴν διὰ τῆς ὁποίας ἡ θερμοκρασία τοῦ ἐγκεφάλου κατήλθεν εἰς 65 βαθμοὺς (Φαρενάϊτ), οὕτως ὥστε ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος ἐσταμάτησε περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐχειρούργησε καὶ ἐθεράπευσεν ἀνθρωπίνην καρδίαν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ χειρουργοὶ ἐπρέσβευον ὅτι τὸ διάστημα τῶν 8 λεπτῶν ἀποτελοῦσε τὸ ἀνώτερον ὅριον ἀσφαλείας κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἐγκέφαλος ἠδύνατο νὰ στερηθῇ τοῦ διὰ τοῦ αἵματος μεταφερομένου ὀξυγόνου.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Διεθνοῦς Γεωφυσικοῦ Ἔτους τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι οἱ ἐρασιτέχναι ἀσχολούμενοι μὲ ραδιολήψεις θὰ τύχουν τεχνικῆς βοηθείας, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συλλαμβάνουν τὰ σήματα τὰ ἐκπεμπόμενα ὑπὸ μικρῶν πομπῶν οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς κατασκευασμένους δορυφόρους οἱ ὁποῖοι θὰ διανύουν τὴν τροχιάν των πέριξ τῆς γῆς.

Εἰδικοὶ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ θὰ εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς διάφορα σημεῖα τῆς γῆς καὶ θὰ βοηθοῦν τοὺς ἐρασιτέχνας τούτους καὶ τοὺς ἐπιστήμονας εἰς τὸ νὰ προσδιορίζουν τὴν περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται οἱ τεχνητοὶ δορυφόροι.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Εἰς γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Χημικῆς Ἑταιρίας εἰς ἐπιστήμονας παρακολουθοῦντας τὸ Διεθνὲς Γεωφυσικὸν Ἔτος τὸ ὁποῖον ἤρχισε τὴν 1ην Ἰουλίου 1957, ἀνεκοινώθη ὅτι νέαι γνώσεις περὶ τῆς γῆς ἔγιναν κτῆμα τῆς ἀνθρωπότητος, π. χ. ἀκτῖνες Χ τῆς ραδιενεργείας τοῦ ἡλίου ὑπάρχουν μόνον εἰς ἀπόστασιν 40 μιλίων ὑπὲρ τὴν γῆν· τὰ βόρεια καὶ τὰ νότια φῶτα τῆς πρωϊνῆς αὐγῆς δύνανται νὰ ποικίλλουν εἰς 100 βαθμοὺς εἰς διαστήματα παρόμοια τῆς ἀποστάσεως Νέας Ὑόρκης καὶ Σικάγου,

ΑΙΟΒΑ ΣΙΤΥ. Ὁ κ. Μπλούμ, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τεννεσῆ, εἰς συνεδρίασιν τῆς Ἀμερικανικῆς Φυσιολογικῆς Ἑταιρίας ἐξέθεσε τὰ πορίσματα τῶν πειραμάτων ἑνὸς νέου φαρμάκου τὸ ὁποῖον ἔχει πιθανότητας προστασίας τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν ραδιενέργειαν.

Τὸ φάρμακο τοῦτο ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ «ΛΕΤ» λαμβανόμενον διὰ τοῦ στόματος ἐχρησιμοποιήθη ἐπιτυχῶς εἰς κύνας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν λάβει θανατηφόρους δόσεις ραδιενεργείας.

Τὰ μυστικὰ ὅπλα τοῦ Φαρούκ ἐκτίθενται εἰς ἕνα μουσεῖον

Περίστροφα-κονδυλοφόροι

ΤΑ ΕΙΧΕΝ ΑΓΟΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΚΕΣΤΑΠΟ

ΚΑΙΡΟΝ. Μία εἰδικὴ αἴθουσα θὰ ἐγκαινιασθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ «Σύγχρονον Μουσεῖον τῆς Αἰγύπτου» καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀποκαλύπτῃ μίαν σελίδα ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ περιέργου ἐκείνου Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα σχετίζεται μὲ τὴν παραδοξολογίαν καὶ τὴν χλιδήν, ὅσον κανένα ἄλλο εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον τῶν βασιλέων...

Εἰς τὴν νέαν αὐτὴν αἴθουσαν ἐκτίθενται τὰ «περίστροφα — κονδυλοφόροι» ποὺ εἶχεν ἀγοράσει ὁ Φαρούκ, ἀπὸ τὴν μυστικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γκεσταπὸ ὅταν αὐτὴ εὑρίσκετο ἐν διαλύσει μετὰ τὸν πόλεμον. Τὴν ὑπαρξίν των ἐπληροφορήθη ὁ Φαροὺκ ἀπὸ ἐπιστολὴν Γερμανοῦ ἀξιωματικοῦ ὁ ὁποῖος ἐκρατεῖτο αἰχμάλωτος εἰς στρατόπεδον τῆς Αἰγύπτου.

Τότε παντοδύναμος ἀκόμη, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν στρατηγεῖον νὰ δοθῇ ἄδεια εἰς τὸν ἀξιωματικὸν διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γερμανίαν. Οἱ Ἄγγλοι δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ ἀρνηθοῦν διότι εἶχαν ἀρχίσει ἀντιαγγλικαὶ ἐκδηλώσεις εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἤθελαν νὰ ἔχουν μὲ τὸ μέρος των τὸν Φαρούκ.

Ὁ Γερμανὸς ἀξιωματικὸς μετέβη εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τρεῖς ἀπὸ τοὺς περιφήμους «κονδυλοφόρους — περίστροφα» ἀντὶ χιλίων διακοσίων λιρῶν ἕκαστον... Μὲ αὐτοὺς τοὺς «κονδυλοφόρους», ἡ Γκεσταπὸ διέπραττε πολλὰ ἀπὸ τὰ πολιτικά της ἐγκλήματα διότι τὰ ὅπλα αὐτὰ ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ εἶναι ἀθόρυβα καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν σφαῖρες δηλητηριώδεις...

Ὁ Φαροὺκ εἶχε κρύψει τὰ πολύτιμα αὐτὰ ὅπλα εἰς κρυψῶνες τῶν ἀνακτόρων του, ἐκεῖ ὅπου ἐφύλαττε καὶ τὰ ἐρωτικὰ ἐλιξήρια... Ἄραγε νὰ χρησιμοποιοῦσε τοὺς κονδυλοφόρους αὐτοὺς εἰς τὴν μυστηριώδη παρασκηνιακὴν ζωὴν τῶν ἐρώτων του;

Πάντως οὕτως ἢ ἄλλως, τώρα τὰ μυστηριώδη αὐτὰ ὅπλα παραδίδονται εἰς τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ τὸ ὁποῖον ἀντὶ ὀλίγων γροσίων θὰ τὰ περιεργάζεται εἰς τὸ Μουσεῖον...

ΕΙΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΝ ΤΟΥ ΝΤΑΡΜΣΤΑΝΤ

Εἰς ἕνα γερμανικὸ μοναστήρι οἱ καλόγρηες προσεύχονται διὰ τὰ σφάλματα τοῦ Χίτλερ

ΙΔΡΥΘΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Στὸ Ντάρμσταντ, ἀνάμεσα σ' ἕνα ὡραιότατο κῆπο εἶναι κτισμένο τὸ πιὸ παράξενο μοναστήρι τῆς Γερμανίας. Οἱ ἄπλοι ἐπισκέπται δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν τὶς διαφορὲς αὐτὲς ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα μοναστήρια, ποὺ τοῦ δίδουν τὸ ὄνομα τοῦ πιὸ ἀσυνήθιστου.

Θὰ δοῦν οἱ ἐπισκέπται ὅτι, ὅπως ὅλες οἱ καθολικὲς καλογρηὲς ἔτσι, καὶ οἱ 58 αὐτὲς γυναῖκες, ποὺ ἀνήκουν στὸ μοναστήρι αὐτὸ φοροῦν βέρες στὰ χέρια τους συμβολίζοντας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν πνευματικόν τους γάμο μὲ τὸν Χριστό, χρησιμοποιοῦν θρησκευτικὰ ὀνόματα, ἐξομολογοῦνται κανονικὰ καὶ λατρεύουν εἰδικὰ τὴν Παναγία. Τί, λοιπόν, τὸ ἀσυνήθιστο συμβαίνει, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναρωτηθῇ ὁ ἐπισκέπτης. Οἱ καλογρηὲς αὐτὲς εἶναι Προτestάντες. Τὸ χαρακτηριστικὸ αὐτὸ εἶναι, ποὺ δίδει τὴν ὀνομασία τοῦ παράξενου στὸ μοναστήρι αὐτὸ τοῦ Ντάρμσταντ.

Τὸ μοναστήρι αὐτὸ ἱδρύθηκε λίγο μετὰ τὴ λήξι τοῦ πολέμου, ἀπὸ δύο δασκάλες τῆς Βίβλου, τὴν Κλάρα Σλίγκ, κόρη ἑνὸς καθηγητοῦ πολυτεχνείου καὶ τὴν Ἔρρικα Μαντάους, κόρη ἑνὸς ἐμπόρου.

Ὁ Χίτλερ εἶχεν ἀπαγορεύσει τὰ μαθήματα τῆς Βίβλου. Μά, οἱ δύο δασκάλες, μυστικά, συγκέντρωναν τῆς κοπέλλες καὶ συνέχιζαν τὸ ἔργο τους.

Τὸ μοναστήρι αὐτὸ ὠργανώθη ἐπισήμως τὸ 1947 μὲ ἑννέα μέλη. Ἔπρεπε ὅμως, τὸ μοναστήρι αὐτὸ νὰ ἐπιπλωθῇ.

—Θερμάστρες, κρεββάτια, καρέκλες, λέει ἡ Μητέρα Βασιλεία, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν Κλάρα Σλίγκ, θὰ ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν διὰ τῆς προσευχῆς.

Καὶ πράγματι, ἐπὶ δύο ἑβδομάδες οἱ καλογρηὲς προσεύχονταν ἀκατάπαυστα καὶ μὲ πίστι, καὶ ἐξευρέθησαν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἔπιπλα.

Τὸ 1950 ὁ ἀριθμὸς τῶν καλογρηῶν ηὐξήθη. Τριανταπέντε γυναῖκες ἀφωσιώθηκαν στὴν λατρεία Ἐκείνου, ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴν ζωή. Οἱ μοναχὲς ἔπρεπε νὰ ἐργασθοῦν γιὰ νὰ κτίσουν τὸ μοναστήρι τους. Σὲ δυὸ χρόνια μονάχες τους, δίχως τὴν βοήθεια κανενὸς οἱ καλογρηὲς ἔκτισαν τὴν ἐκκλησία τους καὶ τὰ διαμερίσματα, ποὺ θὰ ἔμεναν. Τώρα, ἔχει προστεθῆ καὶ ἕνας ξενώνας μὲ 50 δωμάτια.

Μὲ τὴν Μητέρα Βασιλεία, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πνευματικῆς διευθύνσεως καὶ τὴν Μητέρα Μαρτυρία, τὴν ἄλλοτε Ἔρρικα Μαντάους, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διοικήσεως τοῦ μοναστηρίου, οἱ καλογρηὲς, ἀνεβάζουν ἔργα μὲ θρησκευτικὰ περιεχόμενα, ἐργάζονται δραστήρια κοινωνικῶς, κτίζουν συμπληρώνοντας τὸ μοναστήρι τους καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἀφιερώνουν τὸν ὑπόλοιπο καιρὸ τους στὴν λατρεία τοῦ Θεοῦ. Μένουν σιωπηλὲς ὅλες τὶς ὧρες τῆς ἡμέρας, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς «ἐργάσιμες ὧρες». Ἀπὸ τὴν 1 μ. μ. ἕως τὶς 3 μ. μ. προσεύχονται γιὰ τὰ σφάλματα ποὺ διέπραξαν οἱ Γερμανοὶ σκοτώνοντας τοὺς Ἑβραίους.

Παρ' ὅλον ὅτι τὸ μοναστήρι δὲν ἔχει ὀνομασθῆ, οἱ περισσότερες μοναχὲς εἶναι Λουθηρανές. Ἡ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία δείχνει μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ μοναστήρι αὐτό, μὰ δὲν ἐπιδεικνύει ἐμπράκτως τὸ ἐνδιαφέρον της.

ΠΑΤΡΑΪΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΩΔΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τοῦ Κράτους

Γεν. Διευθυντὴς Μ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

Μαθήματα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου, φοιτησις τριετής. Δίδακτ